

Herran vanhurskauden vaate

Matt. 22:1-14

1. Jeesus puhui heille jälleen vertauksin ja sanoi:

2. "Taivasten valtakunta on kuin kuningas, joka laittoi häät pojalleen.

3. Hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla.

4. Hän lähetti vielä toisia palvelijoita ja käski heitä sanomaan kutsutuille: 'Olen valmistanut ateriani, härkäni ja syöttilääni on teurastettu, ja kaikki on valmiina. Tulkaa häihin'.

5. He eivät siitä kuitenkaan välittäneet, vaan menivät pois, kuka pelloilleen, kuka kaupoilleen.

6. Toiset ottivat kiinni hänen palvelijansa, pitelivät heitä pahoin ja tappoivat.

7. Kuningas vihastui ja lähetti sotajoukkonsa tuhoamaan nuo murhamiehet ja polttamaan heidän kaupunkinsa.

8. Sitten hän sanoi palvelijoilleen: 'Häät ovat valmiina, mutta kutsutut eivät olleet sen arvoisia.

9. Menkää teiden risteyskiin ja kutsukaa häihin keitä tapaatte'.

10. Palvelijat menivät ulos teille ja kokosivat kaikki, keitä vain tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyteen häävieraita.

11. Mennessään katsomaan häävieraita kuningas näki siellä miehen, joka ei ollut pukeutunut häävaatteisiin.

12. Hän sanoi tälle: 'Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisälle ilman häävaatteita?' Mies ei saanut sanaa suustaan.

13. Kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet ulos pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristely'.

14. Sillä monet ovat kutsuttuja, mutta harvat valittuja."

Kutsuttu - entä valittu?

- Mitä merkitsee taivasten valtakunta? Miten se ilmenee täällä ajassa?
- Oletko Kuninkaan palvelija, jolle on uskottu tehtävä levittää Jumalan kutsua?
- Vai oletko ehkä vasta kutsun saanut ja kyselet sitä, miten voisit tulla valituksi. Eli millä perusteella voit olla varma pääsystäsi taivaallisiin hääjuhliin?

Tämänkaltaisiin kysymyksiin antaa valoa Jeesus tämänpäiväisessä vertauksessaan. Se on osa Hänen pitempää opetustaan juuri ennen, kuin Hän antoi itsensä ristinkärsimyksiin ja kulki ylösnousemuksen voittoon. Vertaus kohdistui erityisesti Israelin kansakuntaan ja sen johtajiin, jotka olivat hyljänneet Herran ja sen tehtävän, jota varten Herra oli sen kansakseen valinnut.

Historiallinen tilanne

Sitä edeltävän toisen vertauksen tiivistelmä kuuluu:

"Taivasten valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmää!" (Matt. 21:43)

Tämä sana kertoo selkeästi, että ilmaisu "taivasten valtakunta" ei tässä yhteydessä tarkoita tuonpuoleista taivaallista valtakuntaa, vaikka se onkin toki taivasten valtakunnan lopullinen päämäärä ja siellä se lopullisesti toteutuu koko täyteydessään. Kysymys on Jumalan valtakunnasta täällä maan päällä matkalla lopulliseen täyttymykseensä.

Kysymys oli siis historiallisesta tilanteesta, jossa Israel oli hyljännyt oman Kuninkaan ja Jumala valitsi uuden kansakunnan edustamaan taivasten valtakuntaa maan päällä. Vertauksemme avulla Jeesus kertoi, millainen tämä uusi valtakunta eli kristillinen kirkko tulisi olemaan ja millaista tietä se joutuisi kulkemaan tässä ajassa ennen Jumalan valtakunnan lopullista täyttymystä. Se edustaisi Jumalaa, sen jäsenet olisivat Herran palvelijoita, jotka lähetetään ensin kutsumaan Israelia, mutta kun

se hylkää kutsun, se lähetetään kutsumaan kaikkien kansojen niin hyviä kuin pahoja sisälle Jumalan valtakuntaan.

Taivasten valtakunta

Mitä taivasten valtakunta sitten oikein tarkoittaa? Meillä saattaa olla siitä monenlaisia mielikuvia, mutta kaikessa yksinkertaisuudessaan taivasten valtakunta tarkoittaa Jumalan ehdotonta herruutta ja hallintavaltaa. Se merkitsee Jumalan korottamista valtaistuimelle. Yksilötasolla se merkitsee ihmisen suostumista ilolla Jumalan tahtoon, siis sydämen harmoniaa Jumalan sydämen ja tahdon kanssa. Yhteisöllisesti se merkitsee niiden sydänten keskinäistä yhteyttä, joita hallitsee sama Herran tahto. Se merkitsee siksi myös keskinäistä palvelua ja yhdessä Herran totuuden ja rakkauden hallintavallan ihanuudesta todistamista tämän maailman keskellä. Kun Jumala on kansansa Kuningas, niin se ilmenee vanhurskautena, ilona ja rauhana Pyhässä Hengessä.

Jumalan hallitsee kaikkialla - kadotuksessakin

Tietysti Jumalan valtakunta laajassa merkityksessä tarkoittaa sitä, että Herralla on kaikki valta niin maan päällä kuin taivaassakin. Koko maailmankaikkeudessa ei ole ainoatakaan paikkaa, johon Herran hallintavalta ei ulottuisi. Myöskään näkymättömissä maailmassa ei ole mitään paikkaa, missä Herra ei hallitsisi. Jopa lopullinen kadotus, helvetin tuli, jota vertaus kuvaa "itkuna ja hammasten kiristykseenä" on Jumalan hallinnassa. Se on Hänen pyhän tulensa ja oikeudenmukaisen tuomion toimeenpanon paikka. Se on valmistettu Saatanalle ja pimeyden enkeleille - ei ihmisiä varten, sillä Jumalan tahto on, ettei yksikään hukkuisi. Jos ja kun ihmiset joutuvat kadotuksen tuskaan, se johtuu heidän omasta valinnastaan ja on heille oikeudenmukainen tuomio.

Kun rukoilemme Isä-meidän rukouksessa Jumalan valtakunnan tulemistä, se tarkoittaa sekä tätä aikaa että sitten Jumalan valtakunnan lopullista toteutumista.

Osallisuus häiiloon

Vertauksemme jakautuu kolmeen osaan. Ensimmäinen kertoo siitä suunnattomasta etuoikeudesta, mitä taivasten valtakuntaan kuulumisen merkitsee. Kysymys on osallisuudesta Pyhän Kolminaisuuden häiiloon. Jumalan seurakunta on Kristuksen morsian ja taivaallisessa kirkkaudessa pääsemme osalliseksi Karitsan häistä. Kysymys on sellaisesta rakkauden, ilon ja valon ihmeellisestä yhteydestä Vapahtajamme kanssa Isän läsnäolossa, että sitä kuvaamaan ei maan päältä löydy parempaa sanaa kuin häiilo.

Sulhanen ja morsian

Inhimillisen ilon joukossa ei liene suurempaa kuin se, että syvästi toisiaan rakastavat saavat toinen toisensa. Vaikka sulhanen antaisi morsiamelleen maailman rikkaudet ja hyvyydet, mutta ei itseään, morsian ei olisi onnellinen ja päin vastoin. Morsian, joka on kiinnostunut vain yljän omaisuudesta, on portto. Vastaavasti vaikka me saisimme taivaat, profeettojen viisauden, enkelien kirkkauden, mutta emme Kristusta, olemme onnettomat. Mutta aivan samaa Jumala haluaa minulta. Hän haluaa sydämeni, koko sydämeni. Herra odottaa, että sanoisimme sydämestämme: "Olen Sinun omasi." Jeesuksen tulo ihmiseksi on osoitus morsiusrakkaudesta meitä kohtaan.

Keskinäinen luottamus avioliitossa

Hyvässä avioliitossa mies luottaa vaimoonsa, uskoo hänelle henkensä, elämänsä ja rahansa, tavaransa ja kunniansa. Samoin vaimo luottaa mieheensä. Heille kaikki on yhteistä, ei vain omaisuus vaan myös kaikki hyvät ja pahat kokemuksetkin.

Ilmestyskirja kuvaa näitä Karitsan häitä valtaisan ylistyksen ja ihmeellisen elämän veden virran, Pyhän Hengen virran paikaksi, jossa Herra Jeesus Kristus itse palvelee omaa seurakuntaansa.

Jeesuksen puolisona olemme yksilöinä ja seurakuntana taivaan ja maan omistajia. Jeesus on koko luomakunnan Herra. Meillä on puolellamme Hän, joka voitti synnin, kuoleman ja Saatanan vallan. Mutta mitä me sitten voimme antaa Herralle, kun Hän antaa meille itsensä? Annamme Hänelle surua, onnettomuutta, syntiä, kurjuutta ja viheliäisyyttä.

Jeesus on iankaikkinen valo, minä iäinen pimeys. Jeesus on elämä, minä kuolema. Jeesus on vanhurskas, minä syntinen. Pelastuksessa me tulemme yhdeksi lihaksi Jeesuksen kanssa. Minun pimeyteni, kuolemani, syntini hukkuvat Herran valoon, elämään ja vanhurskauteen. Kristus on minun ja minä Hänen. Kun kuolema uhkaa, minulla on Kristus elämänäni. Kun helvetti ja kadotus kauhistavat, on Kristus minun autuuteni. Kun synti pelottaa, Kristus on vanhurskauteni. Tuli mitä tuli, minulla on Kristus. Hän on turvani, mikään ei voi minua vahingoittaa.

Odotamme häitä

Me odotamme häitä, olemme Kristuksen morsian. Lupaus häistä on varma, siitä on takuuna kaste ja Pyhä Henki. Liitto on pettämätön. Jeesus tulee varmasti lopullisesti pelastamaan minut kaikesta. Pelastuksemme on jo nyt varma ja täydellinen. Saamme jopa kerskata Hänestä niin kuin omastamme.

Syntinen lihamme panee toki kaiken aikaa vastaan, koska aistimme ja tunteemme puhuvat aivan päinvastaista. Usko tarrautuu kuitenkin lupaukseen, vaikka kaikki näyttäisi ja tuntuisi päinvastaiselta. Usko on siksi aina myös taistelua. Usko katsoo eteenpäin, taivaallisiin häihin. Ajoittain se saa jo täällä ajassa maistaa Sulhasen ylenpalttisia lahjoja: iloa, rauhaa, voimaa ja Pyhän Hengen läsnäoloa. Kaiken, mitä saamme, Herra itse on valmistanut meille kalliilla uhrillaan Golgatan ristillä ja ylösnousemuksen voitolla.

Isä valmistaa häät Poikaansa varten

Tärkeätä on nähdä, että tämän häiilon valmistaa Isä itse Poikaansa Jeesusta Kristusta varten. Seurakunta, tuo kirkastettu Kristuksen morsian, on pelastettu Jeesusta varten. Pelastuksen päämääränä on Herran oman kirkkauden täydellinen ilmestyminen. Jeesus antoi oman elämänsä ristin tuskiin ja valmistti kaiken, niin että sekä hyvät että pahat pääsisivät sisälle taivaalliseen valtakuntaan asti. Mutta pelastus ei ole meitä itseämme vaan Herraa varten. Mitään suurempaa tai ihanampaa ei voi olla, kuin se että lopulta Herra on kaikki kaikessa.

"Se alkaa jo täällä maitten päällä ja jatkuu iäti taivaassa" lauletaan virressä tästä häiilosta. Jumalan kansa saa maistaa taivaallista iloa jo täällä ajassa, joskus mitä suurimpien ahdistusten ja jopa vainojen keskellä. Jumalan lapsen ilo on Hänen Herransa, johon hän saa nostaa katseensa ja jonka kanssa hän saa jatkuvasti rukouksessa ja Sanan kautta puhua.

Synti - hengellistä haureutta

Raamattu kuvaa toistuvasti Herran ja Hänen omiensa suhdetta Sulhasen ja morsiamen suhteeksi. Siksi kaikessa synnissä, missä morsian kääntyykin pois Sulhasen luota, on kysymys hengellisestä haureudesta, uskottomuudesta sitä kohtaan, joka rakastaa täydellisellä rakkaudellaan. Toistuvasti Herra lähetti palvelijoitaan kutsuamaan luopioksi tullutta Israelin kansaa takaisin yhteyteensä, mutta toiset hylkäsivät

silloin niin kuin tänäänkin kutsun välinpitämättömyyttään - heille oma itse, pelot ja business olivat tärkeämpiä kuin Herran kutsu.

Toiset taas hyökkäsivät rajusti kutsun tuojia vastaan. Herran omat joutuivat pian hel-
luntain jälkeen vainotuiksi ja yhä tänään nämä vainot leimahtavat aina siellä täällä
liekkeihin.

Kaikki on valmista!

Kutsu itsessään on mitä ihmeellisintä evankeliumia: Herra on tehnyt kaiken valmiiksi!
Kenenkään ei tarvitse ponnistella tai tehdä valmisteluja päästäkseen Jumalan hallin-
tavaltaan ja taivaan kirkkauteen. Jeesus teki kaiken valmiiksi Golgatan uhrillaan.
Syntimme sovitettiin 100%:sti. Tie Jumalan valtakuntaan on auki ja juhla on koko-
naan Herran järjestämä. Kutsu on evankeliumin kutsu. Kutsua ei annettu vain kerran
vaan toistuvasti. Silti Herran oma kansa kansakuntana hylkäsi kutsun. Jumalan val-
takunta otettiin siltä pois. Tänäänkin Jumalan valtakunta voidaan menettää, jos ja
kun toistuvasti torjutaan Herran kutsu.

Kutsun hyljänneen osa

40 vuotta Herra jatkoi sitkeästi oman omaisuuskansansa kutsumista, mutta lopulta
roomalaiset legioonat tuhosivat Jerusalemin. Siitä lähtien taivasten valtakunta on liik-
kunut ei-juutalaisten keskuudessa kristillisenä kirkkona. Mutta myös kirkolle voi käy-
dä samalla tavalla kuin Israelille, jos he hylkäävät oman Kuningansa ja lähtee kul-
kemaan omia teitään.

Uskonpuhdistuksen muistopäivä puhuu siitä, että katolinen kirkko oli useiden vuosi-
satojen ajan hyljännyt Herran sanan. Tarvittiin uusi herätys ja paluu Raamatun sa-
naan, Jumalan äänen luo. Tänään meidän on syytä muistaa, että uskonpuhdistuk-
sen kirkkokin voi joutua Herran hylkäämäksi, jos se luopuu Herran sanasta, niin kuin
ikävä kyllä hyvin laajasti on tänään tapahtunut. Tänään näyttää siltä, että Jumalan
valtakunta otetaan pois Euroopalta ja annetaan Afrikan ja Aasian kansojen keskuu-
teen, koska ne ovat valmiit seuraamaan Herran sanaa.

Kutsu ihmisten luo

Vertauksen toisessa osassa Kuningas lähettää palvelijansa kutsumaan uusia ihmi-
siä. Hääkutsu tuli antaa kaikille, joita palvelijat tapasivat. Kuningas antoi myös sel-
keän ohjeen siitä, minne kutsua oli vietävä: Teiden risteyksiin! Siis sinne missä ihmi-
set liikkuvat! Tämä tehtävä mennä sinne, missä ihmiset ovat, on yhä voimassa. Ul-
koilma- ja katuevankeliointi kuuluvat yhä Jumalan toimintastrategiaan. Samoin kaikki
muutkin paikat, jonne kokoontuu ihmisiä tai missä liikkuu ihmisiä.

Kutsu ei valikoi

Kutsua ei tänäänkään saa rajata tietyn tyyppisiin ihmisiin. Kutsu Jumalan valtakun-
taan kuuluu sekä ihmismitoin hyvälle kuin myös pahoille. Jumalan rakkaus ei ole vali-
koivaa. Jeesus on kuollut jokaisen puolesta. Kaikkein syntisinkin saa tulla Hänen
luokseen, sillä Hän itse on valmistanut myös hääpuvun jokaista tulijaa varten.

Ilman hääpukua

Vertauksen kolmannessa osassa Kuningas menee katsomaan häävierailta. Jeesuk-
sen ajan häissä isäntäväki antoi jokaiselle tulijalle samanlaisen juhlapuvun. (Vähän
samaa tapaansa kuin ripille pääsevät saavat albat päälleen). Yksi vieraista oli kuiten-
kin päättänyt tulla juhlasaliin omissa vaatteissaan, hän ei siis ollut huolinut tarjottua
vaatetta.

Alkukielessä on kaksi eri "ei" sanaa. Toinen kertoo tosiasian ja toinen asenteen. Kuningas näki siis miehen, jolla ei ollut häävaatteita. Siinä sana "ei" kertoo tosiasian. Lauseessa "Kuinka olet tullut sisään eikä sinulla ole häävaatteita?" sana "ei" ilmaisee tahtoa. Mies ei tahtonut ottaa vastaan tarjottuja häävaatteita, koska katsoi omat vaatteensa paremmiksi.

Omavanhurskaus

Vertauksen häävaate tarkoittaa Kristuksen valmistamaa vanhurskauden vaatetta. Mies katsoi olevansa riittävän hyvä ilman Kristuksen uhrilla saatavaa vanhurskautta. Hänen kuviteltu hyvyytensä, omavanhurskautensa, Jumalan valmistaman pelastuksen torjuminen, on niin kauhistuttava synti, että siihen jäävien ihmisten osa on iankaikkisessa kadotuksessa.

Jumalan vaa'alla mitattu hurskaus

Sana vanhurskas juontuu suomen kielessä sanoista vaaka ja hurskas. Alkuperäinen muoto lienee ollut siis vaa'an hurskas, joka on sitten lyhentynyt muotoon vanhurskas. Jumalan edessä kelpaava oikea, totuudellinen, pyhä, hyvä ja rakastava elämä on sellaista, minkä Jumala mittaa oman pyhyytensä ja kirkkautensa vaa'alla. Mikään paraskaan inhimillinen elämä ei voi Jumalan vaatimusta täyttää. Sehän kuuluu: "Oikaa te täydelliset, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen!"

Uskonpuhdistajamme Martti Lutherin ankara sisäinen taistelu käytiin juuri kysymyksessä Jumalan edessä riittävästä vanhurskaudesta. Äärimmäisen kipeästi hän koki, miten kaikki hänen omat yrityksensä kelvata pyhän Kuninkaan edessä osoittautuivat turhiksi. Mitä enemmän hän ponnisteli, sitä syvemmin hän joutui näkemään omien vaatteittensa saastaisuuden.

Ei Jumalalle tarjottu vaan Jumalalta saatu vanhurskaus

Suunnaton oli hänen helpotuksensa ja ilonsa, kun hän lopulta tajusikin, että Jumala antaa meille Kristuksen kärsimisen ja kuoleman tähden ilmaisena lahjana sen vanhurskauden vaateen, johon puettuna voi seistä Jumalan kasvojen edessä. Eikä vain sitä, vaan saa yhtyä kiittämään ja ylistämään teurastettua Karitsaa, Herraa Jeesusta Kristusta, joka on tehnyt kaiken valmiiksi päästäksemme taivaallisiin häihin. Hän sai pukea ylleen itse Kristuksen.

Meillä on avoin pääsy Isän sydämelle asti, koska Jeesus itse pukee jokaisen oman sa lahjavanhurskauden vaatteeseen, kun he tunnustavat syntinsä ja heidät kastetaan Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen osallisuuteen.

Oma tornikokemukseni

Heinäkuussa 1960 rippikoululeirillä oli menossa iltalaulu. "Synnit poissa autuutta oi, synnin maassa ken käsittää sen voi". Silloin Jumalan Pyhä Henki laskeutui sydämeeni ja täytti sen sanoinkuvaamattomalla rauhalla ja ilolla. Tuo ilta oli päätös ahdistaville yrityksille tehdä itse itsestään uskovaista. Yli puoli vuotta olin tehnyt kaikkea mitä ikinä ymmärsin: Luin joka päivä Raamattua, rukoilin, kävin seurakunnan tilaisuuksissa jopa kahdeksan kertaa viikossa. Yritin elää niin kuin uskovan tulee ja sain väännettyä jopa elämäni ensimmäiset todistuspuheenvuorot.

Mitä kokosydämisen yrittäessä, sitä selkeämmin tajusin, että minulta ei uskavana eläminen onnistu. Lopulta jouduin epätoivoon. Tuona rippikoulun iltana rukoilin elämäni ehkä ensimmäisen totuudellisen rukouksen: "Jumala, en enää tiedä oletko edes olemassa, mutta jos olet, auta minua." Iltanuotion jälkeen teltalleni tuli silloinen nuoriso-ohjaaja. Hän rukoili puolestani. Kymmenen minuuttia myöhemmin se tapahtui. "Synnit poissa autuutta oi, synnin maassa ken käsittää sen voi". Nukahdin onnel-

lisena ja seuraavana aamuna ihmettelin, miten kauniisti linnut lauloivat ja miten vihreitä puut olivatkaan. Vasta aamulla ymmärsin, että Jeesus oli tullut elämäni, olin tullut uskoon.

Vaikka olin saanut perusteellisesti oppia, että usko tulee yksin armosta Jeesuksen sovitustyön tähden, jouduin kuitenkin pian lainalaisen kristillisyyden kurimukseen. Se nousi aivan aidosti omasta lihastani. Muisto uskoontulosta ja oikea tieto pelastuksen perustasta kantoivat neljän raskaan vuoden läpi.

Ratkaiseva muutos tapahtui armeijassa, jonka aikana sairastuin vaikeaan reumaattiseen sydäntulehdukseen. Lääkintäkenraali antoi karun lausunnon: "Asevelvollinen J. Pihkalan eloonjäämisestä ei hoitavan lääkärin mukaan ole mitään toivoa." Kuolemanpelko löi niskaan. Siinä ei ollut yhtään voimia omiin ponnisteluihin. Jouduin olemaan sairaalassa kokonaisen vuoden. Tuona aikana Herra vakuutti, että hän on sama ennen kuolemaa, hän on kanssani kuoleman hetkellä ja ottaa vastaan kuoleman jälkeen.

Erään Uuras Saarnivaaran teos päästi minut avarampiin maisemiin. Lukiessani jurnamatkalla kirjaa "Syntisen tie vanhurskauteen ja pyhyteen Lutherin mukaan" Herran Henki kirkasti minulle, että Golgatan uhriveri riittää. Se oli tornikokemukseni. Silloin löysin pelastusvarmuudelle perustan, joka ei ollut vain pään tietoa, vaan sydäntä tyydyttävä lepo.

Kristuksen elämä oli todellisesti elettyä ja Hänen kuolemansa todellinen tuska. Kristuksen lahjavanhurskauden varassa syntinen pääsee varmasti taivaaseen. Nykyään olen kiitollinen lain alla eletyistä vuosistani. Ne opettivat, että kristillisyyttä voi olla vain armon varassa.

Herra kutsuu Sinua!

Herran kutsu taivaallisiin häihin koskee kaikkia. Siis juuri Sinua! Jeesus on kuollut kaikkien puolesta. Mutta vain ne, jotka ovat valmiit pukemaan Kristuksen lahjavanhurskauden vaatteen päälleen tulevat valituiksi eli pääsevät perille kirkkauteen asti. Kysymys ei ole siitä, että muut olisivat liian heikkoja tai että he eivät yritä kylliksi päästä valittujen joukkoon. Kysymys on siitä, että heille ei kelpaa Jeesuksen valmistama pelastus, he haluavat itse päättää omasta tiestään, he haluavat itse pelastaa itsensä.

Voit heittää saastaiset omat vaatteesi yltäsi tunnustamalla syntisi ja syyllisyytesi ja pyytämällä Jeesuksen Golgatan uhriveren tähden syntejäsi anteeksi. Niin tehden saat lahjaksi anteeksiantamuksen ja Kristuksen puhtaan vanhurskauden vaatteen. Tämä lahja on Sinulle tarjolla riippumatta siitä, koetko olevasi hyvä tai paha.